

МИХАИЛ БУЛГАКОВ
РАЗКАЗЪТ НА МАКАР
ДЕВУШКИН

Превод от руски: Лиляна Минкова, 2003

chitanka.info

Нашият живот, ако и да не е столичен, е все пак интересен, възлов живот, понеже при нас стават невероятен брой произшествия, едно от друго по-смайващи.

ПАНТАЛОН И ИЗБОРИ

Имаше например такъв факт: нашият секретар на местния профкомитет Фитильов си купи нов шевиотен панталон на райета. За световен град, като да речем Москва, в това няма нищо чудно — там всеки има раиран панталон, но в нашия затънт край това е забележителна покупка!

Съвсем естествено беше всеки да иска да види панталона на Фитильов. Само че Фитильов си знае работата и временно не разгласява за панталона. Но ето че съвсем неочаквано разлепват съобщение за общо събрание на всички до един членове на нашата гара. В дневния ред са включени въпроси като доклад на председателя на учрежденския профсъюз, доклад на УДР и като заключителен акорд — отчет на местния профкомитет, последван от избори, които са всъщност гвоздеят на всичко.

Освен това всички уверяваха, че на тържественото събрание нашият знаменит секретар Фитильов ще говори, облечен в новата придобивка. Поради това залата беше претъпкана до възможния предел на задушаване и Фитильов наистина се появи със страхотни ръбове, а панталонът беше наистина толкова добре ушит, че му седеше като чугунения панталон на паметника на поета Пушкин в Москва.

Ами чудесно! Точно в шест часа председателят стана и обяви събранието за открито. Изправи се нашият величествен председател на учрежденския профкомитет, изкашля се и отпра на събранието реч. Почна да докладва за конгреса на железничарите и докладва от шест до девет часа вечерта или по нов стил до двайсет и един, като изпи само половин гарафа вода от тая за първа класа. За ставащото в залата думи нямам, освен че най-неочаквано целият първи ред заспа като на полесражение, а след него и вторият. Председателят напразно звънеше и призоваваше към съзнателност. Каква ти съзнателност у човек, който спи?

Профсъюзният живот на събранието бе нарушен от разразилата се буря в лицето на работника от ремонтната работилница Вася Данилов. Вася се надигна от реда си и заплака така, сякаш е загубил

скъп спътник в живота — съпругата си, — и като се обърна към председателя, заяви гръмогласно:

— Ако не си затвориш плювалника, ще се обеса! Не издържам повече да слушам след осемчасов работен ден и твоите факти.

Слотените редици се развълнуваха и Вася бе изключен от заседанието, докато се поуспокои.

Тогава, като плака чак до вратата, Вася излезе с думите:

— Отивам, скъпи другари, в кръчмата, понеже без бира втора реч няма да издържа.

Примерът му се оказа заразителен. Последваха го още неколцина. Разтревожен за кворума, председателят ликвидира първия докладчик и пусна втория, а вторият говори за работата на управлението до дваайсет и три часа, като повече от два часа изрежда само числа. Никакъв панталон не помогна и Фитильов сложи и той лице на белите си ръце и като се преструваше, че слуша, всъщност заспа. Госпожиците, които се любуваха на красавеца Фитильов, си излязоха до една, защото макар Фитильов да е ерген, така не бива.

Най-сетне към полунощ всичко свърши и най-успешно ни довърши лично Фитильов, живнал след края на речта.

Фитильов стана, присви очи от трибуната и заяви:

— От името на Руската комунистическа партия болшевики...

Цялата зала се събуди, защото хората решиха, че той ще съобщи като по радиото нещо от международна важност, а той продължи:

— ... на първичната организация на нашата гара и от името на управителния съвет предлагаме списък на кандидатите за местния профкомитет. И да няма, другари, никакви отводи и замени, понеже ми е възложено да го проведа и няма да допусна.

Вася Данилов се беше върнал заедно със спътниците си за избора бодър и настроен да упражни спрямо кандидатите здрава работническа критика. Той дори отвори уста.

— Та такива ми ти работи! — възкликна Вася и без каквато и да било критика гласува с вдигане на ръка. Последваха го всички.

Само че след като се разотидохме, мен червей ми загриза сърцето и не издържах. Попитах нашия партиец Назар Назарович — интелигентен човек:

— Вярно ли е, значи, че щом е от името на руската, да не си посмял да гъкнеш?

А той ми отговори:

— Нищо подобно!... Съжалявам, че бях болен, инак щях да го разясня аз него. Безобразие! Хлестаков с раиран панталон. Това не е истинска работа, а гнусна бюрокрация!

Че като го зачеса, като го зачеса.

Та такива оригинални заседания стават в живота в нашия затънтен край.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.